

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010642
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Melišek
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419010642.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom JUDr. Ondrejom Meliškom v trestnej veci obžalovaného M. M. S., nar. X.X.XXXX v Z., X. O. K., trvale bytom F. č. XXX/X, Y. okres X. B. prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b, Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky 2Pv 119/16/4404 zo dňa 4.10.2019, na hlavnom pojednávaní dňa 11.5.2020, takto

rozhodol:

obžalovaný M. M. S., nar. X.X.XXXX v Z., X.
O. K., trvale bytom
Komenského č. 200/8, Štúrovo okres Nové
Zámky, adresa na doručovanie písomností
1191 L. 19, L. D. utca XX, 1.
poschodie, X dvere

je vinný, že

hoci mu zo zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna M. M. S., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom Y., J. XX, pričom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 12P/92/2014-52 zo dňa 3.9.2014 s právoplatnosťou od 1.10.2014, súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa a zaviazal obžalovaného prispievať na jeho výživu mesačne sumou vo výške 50,00 € vždy do 15-teho dňa toho, ktorého mesiaca vopred k rukám matky L. S., narodenej XX.X.XXXX bytom Y., J. XXX/XX počnúc od právoplatnosti rozsudku, túto svoju zákonnú povinnosť si neplnil od 1.2.2015 do 21.5.2018, výživné neplatil, okrem dvoch platieb, a to jednej vo výške 200,00 € dňa 1.8.2016 a druhej vo výške 50,00 € dňa 11.7.2016, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nie je ani nebol evidovaný registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ani v registri zamestnávateľov, vedených Sociálnou poisťovňou a nie je poberateľom dávky sociálneho poistenia a tak obžalovaný v období od 1.2.2015 do 20.5.2018 zaostal na výživnom v celkovej sume 1.500,- € matke L. L., narodenej XX.X.XXXX, bytom Y., J. XX

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas

Tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b, Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona

Za to mu súdu ukladá

Podľa § 356 Trestného zákona a § 38 odsek 2, Trestného zákona (pri zistení poľahčujúcich okolností § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistenia priťažujúcej okolnosti § 37 písmeno h) Trestného zákona), podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a zásad na uloženie úhrnného trestu § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu podmienene odkladá.
Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť dlh na výživnom vo výške 1500,- €.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/103/2019 zo dňa 23.10.2019, obžalovanému doručený 13.11.2019, právoplatný 21.11.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry X. B. podal na obžalovaného M. M. S. na Okresný súd X. B. dňa 10.10.2019 obžalobu na tom skutkovom základe, že hoci mu zo zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna M. M. S., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom Y., J. XX, pričom rozsudkom Okresného súdu X. Zámky sp. zn. 12P/92/2014-52 zo dňa 3.9.2014 s právoplatnosťou od 1.10.2014, súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa a zaviazal obžalovaného prispievať na jeho výživu mesačne sumou vo výške 50,00 € vždy do 15-teho dňa toho, ktorého mesiaca vopred k rukám matky L. S., narodenej XX.X.XXXX bytom Y., J. XXX/XX počnúc od právoplatnosti rozsudku, túto svoju zákonnú povinnosť si neplnil od 1.2.2015 do 21.5.2018, výživné neplatil, okrem dvoch platieb, a to jednej vo výške 200,00 € dňa 1.8.2016 a druhej vo výške 50,00 € dňa 11.7.2016, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nie je ani nebol evidovaný registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ani v registri zamestnávateľov, vedených Sociálnou poisťovňou a nie je poberateľom dávky sociálneho poistenia a tak obžalovaný v období od 1.2.2015 do 20.5.2018 zaostal na výživnom v celkovej sume 1.500,- € matke L. L., narodenej XX.X.XXXX, bytom Y., J. XX

Na hlavné pojednávanie dňa 11.5.2020 sa obžalovaný nedostavil. Doručenie predvolania mal riadne vykázané, bol upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Súd za splnenia podmienok uvedených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku pojednával v neprítomnosti obžalovaného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej L. L. a oboznámením listinných dôkazov prislúchajúcich ku spisu.

Vzhľadom k neprítomnosti obžalovaného na pojednávaní súd na návrh prokurátora v zmysle § 258 odsek 4 Trestného poriadku čítal zápisnicu o skoršej výpovedi obvineného. V jej zmysle obžalovaný v procesnom postavení obvineného k veci vypovedal tak, že maloletý syn už nie je v opatere rodičov, keďže

sa o neho nevedeli postarať. Uviedol, že si je vedomí, že má prispievať na výživné pre dieťa. Súhlasil s doplatením výživného do doby, do kým chlapec nebol daný do ústavu, avšak z aktuálnej zaostalej výšky je potrebné odrátať výživné ktoré platil matke dieťaťa bez potvrdení, čo mohlo byť asi 1000 €.

Poškodená L. L., matka maloletého dieťaťa na hlavnom pojednávaní uviedla, že v októbri 2019 jej obžalovaný uhradil 150 €, a teda už jej dlhuje iba 1500 €. Ďalej uviedla, že v spoločnej domácnosti s obžalovaným žila od roku 2002 do roku 2013, kedy počas spoločného spoluzitia sa im v roku 2007 narodilo maloleté dieťa M. S., ktoré dieťa je však dieťa so zdravotným a mentálnym postihnutím, pričom si vyžaduje zvýšenú opateru, a preto ho i umiestnila dňa 20.5.2018 do ústavu v H.. Platby za pobyt v ústave nevykonáva, keďže poberá materskú na druhé dieťa a nemá dostatok financií. K tomu, že od obžalovaného mala dostať 1000 € bez potvrdení poškodená uviedla, že táto skutočnosť nie je pravdivá, a od obžalovaného nikdy nedostala žiadne peniaze. O dieťa sa jej pomáhali starať rodičia, pretože bolo ho treba nosiť na rehabilitácie a do školy do L., a keďže obžalovaný o syna neprejavoval žiaden záujem, nestaral sa oň a nestýkal sa s ním.

Rozsudkom Okresného súdu 12P/92/2014 zo dňa 3.9.2014 bolo manželstvo L. S. (teraz L. L.) a M. M. S. rozvedené, zároveň bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej sa maloletý M. S. zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého 50 € mesačne vždy do 15teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1.10.2014 a vykonateľnosť 16.10.2014.

Podľa rodného listu vydaného Matričným úradom mestskej časti L. X. Mesto, zapísaný v knihe narodení matričného úradu vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX, por. Č. XXXX je zapísané, že dňa XX.X.XXXX sa narodil M. M. S., ktorého rodičmi sú L. L. a M. S..

Z potvrdenia Špeciálnej základnej školy Y. je zrejmé, že M. S. navštevoval v roku 2015 túto školu s tým, že pre zlý zdravotný stav mal individuálne štúdium dvakrát v týždni.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný má doposiaľ dva záznamy v registre trestov pričom sa jedná o tresty uložené Okresným súdom X. B., keď pri jednom zázname (1T/33/2019) je poznámka zrušený. Druhý záznam je uloženie trestu Trestným rozkazom OS X. B. 4T/103/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatný 21.11.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu prevádzkačstva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 356 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky.

Podľa § 24 odsek 1 posledná veta zákona o rodine súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Vykonaným vyššie opísaným dokazovaním, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, na základe zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku a to tak, ako je uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje najmä tá skutočnosť, že obžalovaný už v prípravnom konaní si bol vedomí toho, že dobrovoľne neplatí výživné, hoci vie, že by platiť mal. Ďalej je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá počas celého vyšetrovania ako i pred súdom vypovedala o všetkých skutočnostiach rovnako, a preto súd nemá dôvod spochybňovať výpoveď poškodenej. Poškodená uviedla, že jej obžalovaný neplatil, pričom obžalovaný nepreukázal žiadnym spôsobom to, že by zaostalé výživné zaplatil. Obžalovaného o jeho vedomosti o tom, že výživné mal platiť a neplatil usvedčuje i tá skutočnosť, že v priebehu októbra 2019 teda v čase po podaní obžaloby uhradil časť zaostalého výživného vo výške 150 €. Obžalovaný nepreukázal, že uhradil poškodenej bez potvrdení okolo 1000 €, pričom však poškodená toto poprela a počas celého konania popierala, a súd nemá žiaden dôvod nedôverovať a spochybňovať výpoveď poškodenej. Ďalej obžalovaný v konaní nepreukázal skutočnosti, ktoré by preukazovali vierohodným spôsobom, že v rozhodnom období nemusel platiť výživné. Z vykonaného dokazovania tak jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nedodrжал a riadne nenapíňal vykonateľný výrok rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu dieťaťa, a takéhoto konania sa dopúšťal najmenej tri mesiace v období minimálne dvoch rokov.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný protiprávnym konaním opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona teda, že sa priznal a skutok oľutoval, zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (t. j. že v danom prípade spáchal viac trestných činov). Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, pretože ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený za iný jeho trestný čin, pričom tento trest ukladal podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 Trestného zákona. V zmysle týchto zásad súd ukladal trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. podľa § 356 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba 2 až 8 rokov, a pri zohľadnení pomeru rovnakého počtu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, súd ukladal trest v tejto základnej trestnej sadzbe. Súd ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 32 mesiacov, keď ustáli, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti takáto výmera trestu bude dostatočná, a to i pri zohľadnení predchádzajúceho trestu vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom OS X. B. 4T/103/2019. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil, pretože vzhľadom k osobe páchatel'a ako i vzhľadom k okolnostiam prípadu súd takýto postup vzhliadol za možný a na ochranu spoločnosti postačujúci. Zároveň súd uložil obžalovanému v rámci skúšobnej doby uhradiť i zaostalé výživné v sume 1500 €, ktoré výživné doposiaľ poškodenej neuhradil

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).